

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke: Hedmark

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Kviteseid

Emne: Vannbæring

Bygdelag: Sunset.

Oppskr. av: Sig. Flaten,

Gard: Flaten

(adresse): Sunset

G.nr. 63 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. En har båret himn vaku med vassak og to bøtter. Det bruktes en rett type som hviler på skuldra over den ene skulder slik at en holder den ene bøtte i en hånd litt foran kroppen og den andre i den andre hånd litt bakover kroppen.

Vassaket blir her kalt vasske.

En har brukt både eidjer og treroker og jernlenker og jernroker.

En stikken å bære vaku i trebøtter her for omlag 45 år siden.

2. En kjemmer ikke til at det her er blitt brukt vaku i et lagget bear med to åres som en stakk en stang igjen nor og som to måtte bære på skuldrene. Når en kjørte vaku i et bear, la en ofte

2

en fjøllbit i vatnet for å kin-
dre skulping. En kjemur tel-
ler ikke til at metoden å
bare i en stang var brukt
når en bar ihu mjølka fra
fjøset eller mjølkeplasset.

3. Ungen måleunde her kjen-
ner til at en har satt vass-
karet på ski og skjønt det
foran seg.

4. For ca. 50 år siden var det
mest alminnelig at kvinnene
bar vatnet.

5. Det er metoder som brukes
ennå på mindre brøkk. Altså
å bare vata med vassik og
bøtter (sinkbøtter). Her finnes
ingen husemenn lenger.

6. En har brukt å kjøre
vata på slede og vogn.

7. Det er i stor utstrekning
innlagt vannspring i fjøs og
kjøkkener her.

Opplysningene er for det meste
etter egen røynelse. Noe stoff
har jeg fått av mine mor,
enkefru Karen Flaker, som
er 76 år gammel og helt vund-
frisk.

Emblett Strand,
Innset

Fledm:
Kvitene

2511

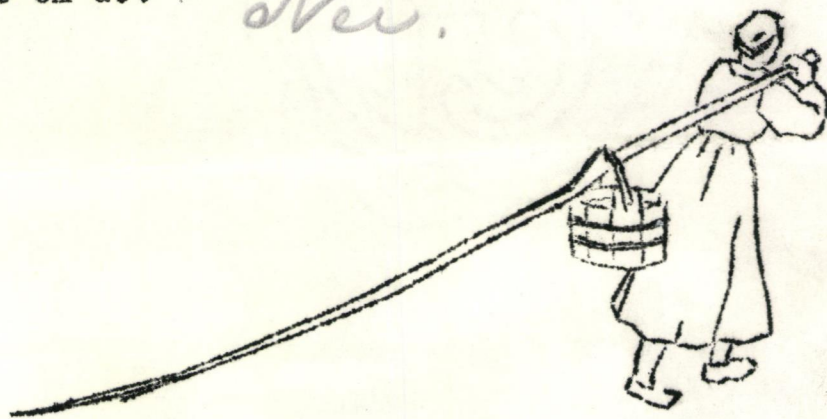
NORSK ETNO OG ISK GRANSEING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

Nei.

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel ?

Har ein bruka kumøkk til brensel ?

*Nei.
Nei.*